

vordende Holdeplads, ligesom der ogsaa er en Industri, der vil kunne tilføre Banen adskillig Fortjeneste. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale Forslaget Nr. 170, haabende, at den højtærede Minister, naar han faar Sagen til fuldständig Overvejelse, vil komme til det Resultat, at denne Holdeplads bør anlægges. Selv om det skulde trække noget ud, vil der nok findes Raad til at komme over denne Vanskelighed.

Jungersen: Jeg skal begynde med at rette en oprigtig Tak til det ærede Mindretal, der har siklet Forslag til § 26 under Nr. 168 angaaende Forlængelse af Molen ved Hirtshals. Som allerede meddelt er det ikke et nyt Forslag, her er kommet frem, men det er et Forslag, der er gammelt kendt her i Tinget. Det er et Forslag, der allerede har været fremme i Stændernes Tid og har flest vundet velvillige Udtalelser fra alle Sider. Velvillige Udtalelser kan jo for en Tid være meget gode, men naar man skal blive ved at leve paa velvillige Udtalelser, bliver det for lidt i Bængen. Den højtærede Minister havde jo i Gaar til Dels ogsaa Velvilje at byde lige over for Sagen, men han mente dog, at det vilde være teknisk uforholdsmæssigt at tage fat paa det nu, eller rettere sagt at give denne Bevilling paa det kommende Aars Finanslov. Jeg kan ikke forstaa, at det skulde være uforholdsmæssigt. Thi ved den højtærede Ministers Velvilje er Komiteen i sin Tid kommen i Besiddelse af en Betænkning, som Vandbygningsdirektøren har afgivet til Ministeren i Anledning af et Andragende, som den Gang blev indsendt til Ministeren. I denne Erklæring fra Vandbygningsdirektøren siges det bl. a.: „Det er ganske rigtigt som det udtales i Andragendet, at det Forsøg, som var Djemedet for den nuværende Møles Anlæg, egentlig først vil kunne siges at være færdigt, dersom Molen forlænges, idet Molen nu ligger fuldstændig inden for en Revle og til Dels beskyttet af et naturligt Rev, saa at den ikke er udsat for den Dybtvandsstrøm eller Strøm, der vilde komme til at virke paa et eventuelt Havn-anlægs Møle. Set fra dette Synspunkt — som Forsøgsmøle — maatte det ubetinget tilrådes at forlænge Molen et Stykke ud over Revlen, hvis ikke Henlynet til Befolkningerne krædte hindrende i Vejen“. Jeg mener, at der heri ligger en tydelig Tilkendegivelse af, at Administrationen selv har tilraadet at forlænge Molen i den antydede Retning, ligesom den ogsaa har leveret Overlag over Bygningen af selve Molen. Den har nemlig tilraadet at give Molen et

Rucel lidt ude, hvorved den kunde gaa ind som eventuelt Led i en større Havnebygning, hvis man overhovedet skulde komme dertil. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts Bde Valgfreds (L. Dinesen) anbefalede i Gaar at stemme mod denne Møle, og han gik endog saa vidt, at han sammenlignede Bevillingen hertil med de Bevillinger, vi i en Række af Aar have givet til Høfderne paa Sjællands Bestyrelse. Han mente, at dette vilde blive et lignende Danaidernes Kar, hvori man kunde øse Benge, uden at det vilde komme til at frugte noget. Jeg mener dog, at det var en daarlignende sammenligning det ærede Medlem der drog, saa meget mere som jeg knap nok synes, at vi kunne være bekendt at staa med en aldeles hævne- og mølesløs Bestyrelse, ikke alene over for os selv, men saa at sige ogsaa over for hele Europa. Det viser sig, at vi have en driftig, livlig og opvakt Fiskerbefolkning, der gør, hvad den kan, for at holde Livet oppe for sig selv og Familie. Der er ikke andet for dem at leve af end netop Havet, men Staten har indtil Dato ikke gjort det mindste for at støtte disse brave, dygtige og ihærdige Folk. Vi staa nu i 1895 akkurat paa samme Standpunkt som i 1795. Vi have ikke gjort noget som helst for at støtte Fiskerne. Endnu maa de, naar de skulle ud, gaa ud i Vandet til midt paa Livet, og ligesaa maa de gaa i Vand til midt paa Livet, naar de skulle have Baaden i Vand. Jeg siger, er det tidssvarende at forlange, at Fiskerne skulle blive ved at virke under saadanne Forhold? Der er gjort en Del for Redningsvæsenet, men over for selve Fiskerne er der saa godt som intet gjort. Hvad vort Fiskeri kunde udvikle sig til, se vi bedst, naar vi se hen til, hvorledes Fiskeriet ved Frederikshavn har udviklet sig i de senere Aar, efter at der er blevet bedre Plads ved Havnen, end der har været hidtil. Der er nemlig i Løbet af en 14—15 Aar opstaaet en Fiskeriflotille paa vel 125 større Baade, hvorimod vi paa Bestyrelsen selvfølgelig ikke har en eneste saadan. Men en hel Del af vore unge og dygtige friske Kræfter ere blevne nødt til at gaa ned til Frederikshavn for at gaa ud i disse større Baade, thi det er nu en Gang, efterhvert Tiden skrider frem, blevet saadan, at de nu skulle længere ud i Søen for at hente deres Fangst, end de skulde i Fortiden, og som Følge deraf bliver det dobbelt vanskeligt at gaa ud i disse små 2 à 3 Mand Baade eller Bramme; der maa Dølsbaade eller større Fortøjer til for at naa disse 3—5 Mil ud, hvor Fiskebestanden opholder sig. Jeg siger derfor, at det er Synd mod disse Folk ikke at komme dem til Hjælp med en